

[Langkilde.]

følgelig justitsministeren og anklagemyndigheden ansvar for at vi kommer til at gøre. Jeg nærer ingen tvivl om, at det kan lade sig gøre.

Ib Thyregod: I mit indlæg under den foregående sag nævnte jeg justitsministerens redegørelse, men jeg nævnte ikke det, som findes i redegørelsen vedrørende det problem, vi nu skal behandle, nemlig spørgsmålet om forhøjelsen af strafferammen for de professionelle forhandlere.

Om sigtet i dette lovforslag, nemlig at ramme storforhandlerne, kan der næppe være større uenighed, og det er da heller ikke derom, debatten har gået, men om faren for afsmitning, hvis man gennem lovforslaget inddrager en helt anden gruppe under højere straf. Dette gælder navnlig de unge, der både er misbrugere og samtidig forhandler eller fordeler til en mindre kreds.

Jeg vil gerne i denne forbindelse nævne den henvendelse, vi har fået fra narkotikaseminaret, hvor det siges som indledning, at det forekommer rimeligt, at internationale storforhandlere, der for vindings skyld indfører de såkaldte hårde stoffer, skal kunne straffes med indtil 6 års fængsel. Det er for så vidt ikke problemet om storforhandlerne, vi skal diskutere, det er det, lovforslaget tager sigte på, men alene spørgsmålet, om der kan foregå en afsmitning over for andre.

Det fremgår klart af justitsministerens redegørelse, at dette ikke er ønsket, og jeg vil også for mit vedkommende give udtryk for tilslutning til denne linje. Jeg mener tværtimod, at enkelte af de domme, som har været afsagt over unge i denne gruppe under den gældende lov, har været for hårde, og jeg mener, at man under udvalgsarbejdet må anlægge det synspunkt, at forbrug eller misbrug ikke skal give anledning til andre sanktioner end en advarsel eller lignende, og at man over for mellemgruppen, de, som både forbruger, misbruger og samtidig forhandler eller fordeler, først og fremmest skal anvende en social indsats, at lovens område således først og fremmest bliver forhandlerne, samt at storforhandlerne i det omfang, dette er nødvendigt, kan straffes med en højere straf, end tilfældet nu er, i kraft af det lovforslag, vi her diskuterer.

Det er den eneste rationelle måde at angribe problemet på, og erfaringerne fra andre lande, hvor brugere eller misbrugere kan straffes med fængselsstraf, er ikke gode. Men vort udgangspunkt er her et helt andet end f. eks. i England, hvor også i disse tilfælde straf kan anvendes, og derfor må hele debatten om dette spørgsmål kunne afdratiseres. I udvalget må vi nærmere have belyst, om lovforslaget klart giver udtryk for denne tanke, som justitsministeren har fremhævet, og cirkuleret til anklagemyndigheden, som justitsministeren har bebudet, bør også nærmere drøftes i udvalget.

Må jeg fremhæve et andet punkt i forbindelse med lovforslaget. En konsekvens af forslaget kan blive mulighed for telefonaflytning over for de professionelle forhandlere. Selv om jeg forstår justitsministerens synspunkt, tror jeg, at man bør undgå telefonaflytning i det omfang, dette overhovedet er muligt, af rent principielle grunde, og jeg føler mig ikke overtydet om, at behovet her er til stede. Lovforslaget henfører jo disse forhold til et bestemt kapitel i straffeloven, hvor telefonaflytning automatisk kan komme på tale. Jeg tror imidlertid, man bør overveje en tilføjelse i lovforslaget om, at bestemmelserne ikke medfører adgang til telefonaflytning. Jeg henviser til de synspunkter, som bl. a. er fremhævet af professor Kockvedgaard. Men dette spørgsmål kan vi jo komme tilbage til i udvalget.

Else-Merete Ross: Principielt kan det radikale venstre gå ind for, at internationale storforhandlere, der for vindings skyld indfører specielt de såkaldte hårde stoffer til Danmark, bør udsættes for kraftigere sanktioner. Desværre er det nok sådan, at de store internationale bagmænd får man så godt som aldrig fat i. I den forbindelse må man tænke på opiumskrigen, som dronning Victoria påførte Kina. Må jeg citere et vers af Ernst Bruun Olsens „Teenagerlove“ om kejserens brev til dronning Victoria. Man burde naturligvis have hørt det, sådan som Bodil Kjer sang det:

„Han sendte så et langt brev
til Victoria;

Hold op med at bedøve
os kinesere.

Men hun holdt sgu ikke op!